ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/๒๕๒๔๗

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี
ถนนเดชา ปน ๙๔๐๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานีในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองปัตตานี

อ้างถึง ๑. หนังสือเทศบาลเมืองปัตตานี ที่ ปน ๕๒๐๐๒/๒๒๘๐ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗
๒. หนังสือเทศบาลเมืองปัตตานี ที่ ปน ๕๒๐๐๒/๒๓๑๓ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๗
๓. หนังสือเทศบาลเมืองปัตตานี ที่ ปน ๕๒๐๐๒/๒๖๖๘ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำวินิจฉัยอุทธรณ์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี
ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ ๑ /๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ชุด
๒. คำวินิจฉัยอุทธรณ์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี
ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ ๒ /๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ชุด
๓. คำวินิจฉัยอุทธรณ์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษี
ประจำจังหวัดปัตตานี ที่ ๓ /๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดปัตตานีได้จัดประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. เป็นต้นไป ณ ห้องประชุมหาดตะโละกาโปร์ ชั้น ๔ อาคาร ๓ ศาลากลางจังหวัดปัตตานี เพื่อพิจารณาการอุทธรณ์การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

จังหวัดปัตตานีขอเรียนว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ที่ประชุมมีมติวินิจฉัยการอุทธรณ์การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ทั้ง ๓ ราย ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสนั่น สนธิเมือง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น
โทร. ๐-๗๓๓๓-๖๐๔๔ ต่อ ๑๐๕
โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑
ผู้ประสานงาน : นายสุริยาฯ

ที่ ๑ /๒๕๖๗

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อ ๑. ชื่อผู้อุทธรณ์

ราย นางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร ผู้จัดการมรดกนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน
อุทธรณ์การประเมินภาษีของพนักงานประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่น
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ ๔.๑
ประเด็นที่พิจารณาเกี่ยวกับการอุทธรณ์การประเมินภาษี การเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี ๒๕๖๗

ข้อเท็จจริง

๑.๑ ทรัพย์สินที่อุทธรณ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน โฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๑๑๖ ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ที่ดินขนาดพื้นที่ ๒๗.๓ ตารางวา และโฉนดที่ดิน เลขที่ ๓๕๗๕ ถนนนาเกลือ ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ที่ดินขนาดพื้นที่ ๘๔.๙ ตารางวา

๑.๒ พนักงานประเมิน ได้มีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖) ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ ปน ๕๒๐๐๒/ว ๘๙๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ พร้อมคำอธิบายเพิ่มเติมเติมประกอบหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖-๘) ไปยังผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ดังนี้ ๑.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๑๑๖ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย ๒.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๖๐๖ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย และประเภท ๓ อื่น ๆ (คลังสินค้าพื้นที่เกินกว่า ๓๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป) ๓.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๖๔๒๔ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๑ เกษตรกรรม ๔.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๕๙๐๔๐ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย ๕.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๕๙๐๔๑ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๑ เกษตรกรรม ๖.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๖๐๗๒๒ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย (ตึกแถว ๒ ชั้น) และประเภท ๓ อื่น ๆ ของนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของทรัพย์สินที่ดิน ๗ แปลง สิ่งปลูกสร้าง ๑๑ หลัง ตามแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) พนักงานประเมินได้ทำการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นจำนวนเงิน ๑๖,๘๗๐.๗๔ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันแปดร้อยเจ็ดสิบบาทเจ็ดสิบสี่สตางค์) เพื่อแจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๗ หนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นคัดค้านการประเมินในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ภ.ด.ส. ๑๐) รวมระยะเวลา ๒๐ วัน ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี โดยผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งไม่เห็นชอบกับคำร้องคัดค้านดังกล่าว

/พร้อมด้วย...

พร้อมด้วยเหตุผลเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์การประเมินภาษี การเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์การประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่นในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗ รวมระยะเวลา ๘ วัน ซึ่งอยู่ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านดังกล่าว

๑.๓ ผู้อุทธรณ์ ยื่นอุทธรณ์โดยสรุปว่า

ประเด็นที่ ๑ โฉนดเลขที่ ๒๑๑๖ พนักงานสำรวจประเมินลักษณะการทำประโยชน์ระบุว่าเป็นที่อยู่อาศัย ปรากฏตามเอกสารหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ ปน ๕๒๐๐๒/ว ๘๙๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) ในลำดับที่ ๑ ลักษณะการทำประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย ต่อมาปรากฏในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนายภูปภาส ชาติพงศ์ พนักงานสำรวจรายงานว่า เป็นทางส่วนบุคคล ไม่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙ กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ เห็นว่าเป็นการสำรวจที่ผิดพลาด บ้างว่าเป็นที่อยู่อาศัย บ้างว่าเป็นทางส่วนบุคคล ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงการทำประโยชน์ของที่ดินแปลงนี้ใช้เป็นถนน เข้า - ออก ในพื้นที่ต่อเนื่องของที่ดินที่เป็นเจ้าของเดียวกันเป็นทางเข้าสู่บ้านพักที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีตามกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นการจัดเก็บภาษีที่ดินฯ ข้อ ๙ สิ่งปลูกสร้างที่เป็นถนน ลาน รั้ว

ประเด็นที่ ๒ โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ มีตำแหน่งตั้งอยู่ในตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี มีอาคารชั้นเดียวหลังคาสังกะสี สร้างมาไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี อาณาบริเวณของอาคารต่อเนื่องอยู่ในขอบเขตรั้วเดียวกันได้ครอบครองและทำประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยบ้านหลังที่สอง โดยได้ใช้สอยอาคารนี้บางส่วนเป็นที่เก็บซากของเก่าที่รื้อถอนจากการซ่อมแซมอาคารเนื่องจากถูกพายุถล่มพัดหลังคาเสียหายอย่างหนักเมื่อหลายปีก่อน จึงได้แบ่งพื้นที่บางส่วนจัดเก็บเศษสังกะสีเก่า ๆ ไว้เป็นอะไหล่สำหรับการซ่อมแซมอาคาร ประกอบกับเมื่อหลายสิบปีก่อนได้ลงทุนเลี้ยงกุ้ง ต่อมาเกิดวิกฤติเศรษฐกิจเป็นเหตุให้ต้องยุติการเลี้ยงกุ้ง จึงได้นำเครื่องมือเกี่ยวกับการเกษตรและการเลี้ยงกุ้งที่หมดความจำเป็นต้องใช้ และรถไถเก่า ๆ ขนาดเล็ก จำนวน ๒ คัน ซึ่งไม่สามารถใช้การได้แล้วเก็บไว้อาคารนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่เหลือที่อาศัย เห็นได้ว่ามิใช่เป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อขายหรือเพื่อการพาณิชย์แต่ประการใด จึงมิใช่สถานที่จัดเก็บสินค้าหรือโกดังตามที่พนักงานสำรวจรายงาน แต่เป็นลักษณะการใช้ประโยชน์เป็นที่พักอาศัยที่มีห้องน้ำ ที่จอดรถยนต์ และลานหน้าบ้าน อันเป็นลักษณะของที่อยู่อาศัยตามสภาพโดยทั่วไป เท่านั้น

ประเด็นที่ ๓ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า **โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕** ตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองปัตตานีจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๔๗๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๑๐๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๘ โดยที่ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้แต่ประการใด เหตุใดพนักงานสำรวจจึงไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นนี้ว่าได้กระทำหน้าที่อยู่ในเขตปกครองที่ตนมีอำนาจที่จะกระทำการตามกฎหมายได้โดยชอบหรือไม่ โดยโฉนดที่ดินดังกล่าวมีเลขรหัสประจำบ้าน ๙๔๐๑-๐๒๓๓๒๔-๙ ออกให้โดยสำนักทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๖๒/๒๕ หมู่ ๘ ตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ออกเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๓๗ มีนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร (เจ้ามรดก) เป็นผู้แจ้ง อีกทั้งที่ดินแปลงข้างเคียงทางด้านซ้ายและทางด้านขวาต่างมีทะเบียนบ้านตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ด้วยเช่นกัน จึงเป็นหลักฐานทางราชการที่ยืนยันได้ว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ในตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามมาตรา ๗ บัญญัติว่า

/"ให้องค์กร...

"ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ฯลฯ" เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าที่ดินแปลงนี้ตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี การใช้อำนาจในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๕๗๕ จึงอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่เทศบาลเมืองปัตตานีจะจัดเก็บได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี พิจารณาแล้วจึงวินิจฉัยดังนี้

เหตุผลที่วินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ โฉนดเลขที่ ๒๑๑๖ พนักงานสำรวจประเมินลักษณะการทำประโยชน์ระบุว่าเป็นที่อยู่อาศัย ปรากฏตามเอกสารหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ ปน ๕๒๐๐๒/ว ๘๙๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) ในลำดับที่ ๑ ลักษณะการทำประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย ต่อมาปรากฏในรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของนายภูปภาส ชาติพงศ์ พนักงานสำรวจรายงานว่า เป็นทางส่วนบุคคล ไม่ได้รับการยกเว้นตามข้อ ๙ กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ เห็นว่าเป็นการสำรวจที่ผิดพลาด บ้างว่าเป็นที่อยู่อาศัย บ้างว่าเป็นทางส่วนบุคคล ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงการทำประโยชน์ของที่ดินแปลงนี้ใช้เป็นถนน เข้า - ออก ในพื้นที่ต่อเนื่องของที่ดินที่เป็นเจ้าของเดียวกัน เป็นทางเข้าสู่บ้านพักที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นข้อยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีตามกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นการจัดเก็บภาษีที่ดินฯ ข้อ ๙ สิ่งปลูกสร้างที่เป็นถนน ลาน รั้ว **พิจารณาแล้วเห็นว่า** ตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ กำหนดให้ "ที่ดิน" หมายความว่า พื้นดิน และให้หมายความรวมถึงพื้นที่ที่เป็นภูเขาหรือที่มีน้ำด้วย และมาตรา ๘ (๑๒) แห่ง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินฯ กำหนดว่า ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับข้อ (๕) ของกฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้สิ่งปลูกสร้างที่เป็นถนน ลาน และรั้ว ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินฯ แต่มิได้กำหนดยกเว้นให้กับที่ดินที่เป็นที่ตั้งของถนน ลาน และรั้ว ประกอบกับคำปรึกษาหรือคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในคราวการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๖ ระบุว่า กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้สิ่งปลูกสร้างที่เป็นถนน ลาน และรั้ว ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง แต่มิได้กำหนดยกเว้นให้กับที่ดินที่เป็นที่ตั้งของถนน ลาน และรั้ว ดังนั้นที่ดินที่เป็นที่ตั้งของถนน ลาน และรั้ว จึงอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษี ตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนด **เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า** โฉนดเลขที่ ๒๑๑๖ ของนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร ใช้ประโยชน์ในที่ดินเป็นทางส่วนบุคคล เข้า - ออก เนื่องจากที่ดินดังกล่าวฯ เป็นที่ดินที่เป็นที่ตั้งของถนน ลาน และรั้ว จึงอยู่ในข่ายที่จะต้องเสียภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น โฉนดเลขที่ ๒๑๑๖ จึงไม่ได้รับการยกเว้นตาม ข้อ ๙ กฎกระทรวงกำหนดทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเห็นพ้องตามความเห็นของเทศบาลเมืองปัตตานี

ประเด็นที่ ๒ โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ มีตำแหน่งตั้งอยู่ในตำบลบานา อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี มีอาคารชั้นเดียวหลังคาสังกะสี สร้างมาไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปี อาณาบริเวณของอาคารต่อเนื่องอยู่ในขอบเขตรั้วเดียวกัน ได้ครอบครองและทำประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยบ้านหลังที่สอง โดยได้ใช้สอยอาคารนี้บางส่วนเป็นที่เก็บซากของเก่าที่รื้อถอนจากการซ่อมแซมอาคารเนื่องจากถูกพายุถล่มพัดหลังคาเสียหายอย่างหนักเมื่อหลายปีก่อน จึงได้แบ่งพื้นที่บางส่วนจัดเก็บเศษสังกะสีเก่า ๆ ไว้เป็นอะไหล่สำหรับการซ่อมแซมอาคาร ประกอบกับเมื่อหลายสิบปีก่อนได้ลงทุนเลี้ยงกุ้ง ต่อมาเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ เป็นเหตุให้ต้องยุติการเลี้ยงกุ้ง จึงได้นำเครื่องมือเกี่ยวกับการเกษตรและการเลี้ยงกุ้งที่หมดความจำเป็นต้องใช้ และรถไถเก่า ๆ ขนาดเล็ก จำนวน ๒ คัน

/ซึ่งไม่...

ซึ่งไม่สามารถใช้การได้แล้ว เก็บไว้อาคารนี้ ซึ่งเป็นพื้นที่เหลือที่อาศัย เห็นได้ว่ามิใช่เป็นสินค้าที่มีไว้เพื่อขายหรือเพื่อการพาณิชย์แต่ประการใด จึงมิใช่สถานที่จัดเก็บสินค้าหรือโกดังตามที่พนักงานสำรวจรายงาน แต่เป็นลักษณะการใช้ประโยชน์เป็นที่พักอาศัย ที่มีห้องน้ำ ที่จอดรถยนต์ และลานหน้าบ้าน อันเป็นลักษณะของที่อยู่อาศัยตามสภาพโดยทั่วไป เท่านั้น **พิจารณาแล้วเห็นว่า** มาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนด"ให้ใช้อัตราภาษีตามประเภทการใช้ประโยชน์หรือเงื่อนไขดังต่อไปนี้ สำหรับการจัดเก็บภาษีตั้งแต่ปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป" (๑) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (๒) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย (ก) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร (ข) สิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร (ค) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยกรณีอื่นนอกจากการใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยตาม (ก) และ (ข) (๓) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ดังนั้นการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจะต้องประเมินตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนด **เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า** โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ ลักษณะสิ่งปลูกสร้างเป็นอาคาร ๑ ชั้น หลังคาสังกะสี ขนาดรวม ๔๗๓ ตร.ม. มีการใช้ประโยชน์หลายประเภท คือ (๒) อยู่อาศัย ขนาด ๑๕๓ ตร.ม. และ (๓) สิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่น ขนาดรวม ๓๒๐ ตร.ม. ตามการแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี ๒๕๖๗ ของเทศบาลเมืองปัตตานี กรณี นายนิเวศ วงศ์จรัสวิจิตร มิใช่ลักษณะของการทำประโยชน์เป็นที่พักอาศัยบ้านหลังที่ ๒ ตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้ง อ้างถึงพระราชกฤษฎีกาหามนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๓ (๓) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) จึงเห็นพ้องตามความเห็นของเทศบาลเมืองปัตตานี

ประเด็นที่ ๓ ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่า **โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕** ตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองปัตตานีจังหวัดปัตตานี พ.ศ.๒๔๗๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๒๑๐๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๔๗๘ โดยที่ปัจจุบันเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้แต่ประการใด เหตุใดพนักงานสำรวจจึงไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นนี้ว่าได้กระทำหน้าที่อยู่ในเขตปกครองที่ตนมีอำนาจที่จะกระทำการตามกฎหมายได้โดยชอบหรือไม่ โดยโฉนดที่ดินดังกล่าวมีเลขรหัสประจำบ้าน ๙๔๐๑-๐๒๓๓๒๔-๙ ออกให้โดยสำนักทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๖๒/๒๕ หมู่ ๘ ตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ออกเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๓๗ มีนายนิเวศน์ วงศ์จรัสวิจิตร (เจ้ามรดก) เป็นผู้แจ้ง อีกทั้งที่ดินแปลงข้างเคียงทางด้านซ้ายและทางด้านขวาต่างมีทะเบียนบ้านตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ด้วยเช่นกัน จึงเป็นหลักฐานทางราชการที่ยืนยันได้ว่าโฉนดที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ในตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบกับพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒ ตามมาตรา ๗ บัญญัติว่า "ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ฯลฯ" เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าที่ดินแปลงนี้ตั้งอยู่ในเขตตำบลบานา อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี การใช้อำนาจในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๕๗๕ จึงอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่เทศบาลเมืองปัตตานีจะจัดเก็บได้โดยชอบด้วยกฎหมาย **พิจารณาแล้วเห็นว่า** มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ "ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็นภาษีจากที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ภาษีที่จัดเก็บได้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น" **เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า** โฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ เมื่อทำการตรวจสอบกับสำนักงานที่ดิน (โปรแกรม landsMap) ปรากฏว่าโฉนดเลขที่ดังกล่าว ตั้งอยู่ในเขตตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นเขตการปกครองของเทศบาลเมืองปัตตานี และตามหนังสือ ที่ ปน ๕๒๐๐๓/๔๒๑๖ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ เรื่อง รับรองที่ดิน

/ตั้งอยู่...

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี ซึ่งสำนักช่างเทศบาลเมืองปัตตานี ได้ทำการตรวจสอบแนวเขตการปกครองและออกหนังสือดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานให้แก่ผู้ยื่นคำร้องเพื่อใช้เป็นหลักฐานการเปลี่ยนแปลงแนวเขต และผลการตรวจสอบของเทศบาลเมืองปัตตานี ปรากฏว่าโฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ มีสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๕๓/๑๐ ถ.นาเกลือ ต.อาเนาะรู อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ประกอบการตรวจสอบข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลบานา มิได้แจ้งแจ้งประเมินภาษีในโฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ แต่อย่างใด ดังนั้นการที่เทศบาลเมืองปัตตานีได้แจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) ประจำปีภาษี ๒๕๖๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งโฉนดเลขที่ ๓๕๗๕ ตั้งอยู่ในเขตตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ถูกต้องตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงเห็นพ้องตามความเห็นของเทศบาลเมืองปัตตานี

วินิจฉัยว่า “ให้ยกอุทธรณ์การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้ การประเมินภาษีของพนักงานประเมิน และคำสั่งไม่เห็นชอบกับคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีของผู้บริหารท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภาษีอากรกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

วันที่ออกคำวินิจฉัย ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

ลงชื่อ .....
(นายสนั่น สนธิเมือง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี
ประธานกรรมการ

ลงชื่อ .....
(จ่าสิบตรีสมบุญ ชูเชิด)
แทนเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรีวิภาค ทองดี)
ธนารักษ์พื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายนภพร ชูอ่องสกุล)
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรี วีระพงศ์ คงนุ่ม)
แทนสรรพากรพื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นางอนงค์ คารวนันทน์)
นายกเทศมนตรีตำบลรูสะมิแล
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นางสุนิสา ศุภจรรยา)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายสมควร ทองแก้ว)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ

ที่ ๒ /๒๕๖๗

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อ ๑. ชื่อผู้อุทธรณ์

รายนางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน
อุทธรณ์การประเมินภาษีของพนักงานประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่น
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ ๔.๒
ประเด็นที่พิจารณาเกี่ยวกับ การคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จัดทำขึ้นไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง

ข้อเท็จจริง

๑.๑ ทรัพย์สินที่อุทธรณ์ ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของนางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน โฉนดที่ดิน เลขที่ ๘๐๔๕ ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี เนื้อที่ดิน ๔๙.๔๐ ตารางวา

๑.๒ พนักงานประเมิน ได้มีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖) ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ ปน ๕๒๐๐๒/ว ๘๙๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ พร้อมคำอธิบายเพิ่มเติมประกอบหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖-๘) ไปยังผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๑.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๘๐๔๖ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย (ตึกแถว ๕ ชั้น), ๒.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๘๐๔๕ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย (โรงจอดรถ), ๓.) โฉนดที่ ดินเลขที่ ๑๐๖๖๐ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย (ตึกแถว ๒ ชั้น), ๔.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๕๙๐๔๐ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๒ ที่อยู่อาศัย (บ้านพักอาศัยไม้ ๒ ชั้น) ของนางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร เจ้าของทรัพย์สินที่ดิน ๓ แปลง สิ่งปลูกสร้าง ๕ หลัง ตามแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๗) พนักงานประเมินได้ทำการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นจำนวนเงิน ๘๘๘.๙๖ บาท (แปดร้อยแปดสิบแปดบาทเก้าสิบหกสตางค์) เพื่อแจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๗ หนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นคัดค้านการประเมินในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๗ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ภ.ด.ส. ๑๐) รวมระยะเวลา ๗๓ วัน ซึ่งเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี แต่ผู้ยื่นคำร้องแสดงความประสงค์ใช้สิทธิตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ “ในกรณีที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าบัญชีรายการที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จัดทำขึ้นไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงให้ผู้เสียภาษียื่นคำร้องต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อขอแก้ไขให้ถูกต้องได้ (ไม่เป็นไปตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง) โดยผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งไม่เห็นชอบกับคำร้องคัดค้านดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์การประเมินภาษี การเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๗ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์การประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่นในวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลา ๗ วัน ซึ่งอยู่ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านดังกล่าว

๑.๓ ผู้อุทธรณ์ ยื่นอุทธรณ์โดยสรุปว่า

นางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร มีสิ่งปลูกสร้างเป็นบ้านปูนสี่ชั้นครึ่ง กว้าง ๙ เมตร ยาว ๑๖ เมตร ใช้เป็นที่อยู่อาศัย มีทะเบียนบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖ – ๑๗ ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ซึ่งข้อเท็จจริงแล้ว บ้านเลขที่ในรูปแบบดังกล่าว ได้ออกตามพระราชบัญญัติการทะเบียน พ.ศ.๒๕๓๔ และผู้ยื่นคำร้องได้รับเลขบ้านดังกล่าวมาใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๗ โดยทางราชการเป็นผู้ตรวจสอบและกำหนดบ้านเลขที่ไว้เช่นนี้ ซึ่งบ้านเลขที่ในลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นกรณีที่มีอยู่ทั่วไปในจังหวัดปัตตานี โดยตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ไม่มีปัญหาในด้านการจัดเก็บภาษีฯ แต่ประการใด รวมถึงรูปแบบการก่อสร้างเห็นเป็นประจักษ์ว่าเป็นโครงสร้างอาคาร ๑ หลัง หากจะแยกย่อยเพื่อจัดเก็บภาษีฯ ตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเห็นนั้น เห็นว่าเป็นการใช้อำนาจเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด และไม่มีกฎหมายในข้อใดตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ.๒๕๖๒ ที่กำหนดให้จัดเก็บภาษีตามเลขที่บ้าน เมื่อผู้ยื่นคำร้องผู้เป็นเจ้าของอาคาร ใช้เป็นที่อยู่อาศัยหลังหลักและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ตามมาตรา ๔๑ แห่ง พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบ ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ดังนั้น การที่ผู้บริหารท้องถิ่นจะคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยแยกย่อยฐานภาษีเพื่อประเมินทุนทรัพย์ของสิ่งปลูกสร้างที่มีโครงสร้างและหลังคาเดียวกันให้เป็นสองฐานภาษีเป็นบ้านสองหลัง จึงไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงผู้ยื่นอุทธรณ์เห็นว่าตนไม่มีหน้าที่ต้องชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๘๘๘.๙๖ บาท (เงินแปดร้อยแปดสิบแปดบาทเก้าสิบหกสตางค์) ตามที่ได้รับแจ้งประเมิน

ข้อ ๒. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี พิจารณาแล้วจึงวินิจฉัยดังนี้

เหตุผลที่วินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ (รวมแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๖๔) ข้อ ๑๐ บ้านหลังหนึ่ง ให้กำหนดบ้านเลขที่เพียงเลขหมายเดียว ข้อ ๑๕ (๓) การเรียงบ้านเลขที่ ให้เริ่มต้นจากจุดสมมุติก่อน เมื่อหันหลังไปทางจุดสมมุติฝั่งขวาของถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ ลำคลอง ให้กำหนดบ้านเลขที่เป็นเลขคู่เรียงต่อไปตามลำดับ เช่น ๒, ๔,๖, ๘ ฯลฯ ส่วนฝั่งซ้ายมือให้กำหนดบ้านเลขที่เป็นเลขคี่เรียงกันไปตามลำดับ เช่น ๑, ๓, ๕, ๗, ๕, ฯลฯ และข้อ ๑๙ เมื่อได้กำหนดให้บ้านเลขที่แล้ว ต่อมามีบ้านปลูกสร้างขึ้นใหม่ระหว่างบ้านหลังใดก็ให้ใช้บ้านเลขที่ที่อยู่ใกล้ชิดนั้นแล้วเพิ่มตัวเลขไว้ท้าย เช่น ๕/๒, ๕/๓ เป็นบ้านเลขที่ที่ปลูกสร้างขึ้นใหม่หรือถ้าบ้านใดรื้อถอนไป และมีบ้านปลูกสร้างขึ้นใหม่ ณ ที่เดิม หรือใกล้ชิดกับบ้านที่รื้อถอนไปก็ให้ใช้บ้านเลขที่ที่รื้อถอนนั้น ถ้าปลูกสร้างบ้านขึ้นใหม่ต่อจากบ้านที่มีบ้านเลขที่สูงสุดให้กำหนดบ้านเลขที่ที่ปลูกสร้างใหม่เรื่องจากเลขหมายสูงสุดนั้นต่อไปตามลำดับ และตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

/มาตรา ๔๑...

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในวันที่ ๑ มกราคมของปีภาษีนั้น ให้ได้รับยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีในการคำนวณภาษีไม่เกินห้าสิบล้านบาท ในกรณีที่บุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดิน และใช้สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวเป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในวันที่ ๑ มกราคมของปีภาษีนั้น ให้ได้รับยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีในการคำนวณภาษีไม่เกินสิบล้านบาท ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อคำนวณการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ข้อ ๑ กรณีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร ให้นำมูลค่าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้น หักด้วยห้าสิบล้านบาท หากมูลค่าของฐานภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์ให้มูลค่าของฐานภาษีดังกล่าวเท่ากับศูนย์ ข้อ ๒ กรณีสิ่งปลูกสร้างที่เจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎร ให้นำมูลค่าของสิ่งปลูกสร้างนั้นหักด้วยสิบล้านบาท หากมูลค่าของฐานภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับศูนย์ ให้มูลค่าของฐานภาษีดังกล่าวเท่ากับศูนย์ **เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า** บ้านของนางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร เป็นตึกเดี่ยว ๕ ชั้นครึ่ง ๑ ห้อง ใช้เป็นที่อยู่อาศัยโดยระบุบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖-๑๗ จากการตรวจสอบบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖-๑๗ ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู ไม่พบข้อมูลในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร แต่เมื่อตรวจสอบบ้านเลขที่ ๕๙/๑๗ ปรากฏว่า นางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร มีชื่อในบ้านเลขที่ ๕๙/๑๗ ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู เลขรหัสประจำบ้าน ๙๔๙๙-๐๑๒๓๖๒-๐ ย้ายเข้าเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และตรวจสอบบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖ ปรากฏว่าบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖ ถนนยะรัง ตำบลอาเนาะรู เลขรหัสประจำบ้าน ๙๔๙๙-๐๑๒๓๖๑-๑ ยังไม่เคยพิมพ์แจกจ่าย และวันเดือนปีที่กำหนดหมายเลขประจำบ้าน คือวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่าบ้านเลขที่ ๕๙/๑๗ มีชื่อนางอัญชลี วงศ์จรัสวิจิตร อยู่ในทะเบียนบ้านเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เป็นที่อยู่อาศัยหลังหลัก ส่วนบ้านเลขที่ ๕๙/๑๖ เลขรหัสประจำบ้าน ๙๔๙๙-๐๑๒๓๖๑-๑ มีการกำหนดหมายเลขประจำบ้านเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ถือเป็นที่อยู่อาศัยหลังที่สอง อ้างถึงพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณการยกเว้นมูลค่าของฐานภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาใช้เป็นที่อยู่อาศัยและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ข้อ ๑ และข้อ ๒ ดังนั้น การที่พนักงานประเมินของเทศบาลเมืองปัตตานี ได้แจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๖) ประจำปีภาษี ๒๕๖๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีหน้าที่ต้องชำระภาษีตามจำนวนที่แจ้งประเมิน โดยได้ดำเนินการพิจารณาตามกระบวนการขั้นตอน ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์ในฐานะกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๘๐๔๕ มีสิ่งปลูกสร้างใช้เป็นที่อยู่อาศัย จึงมีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

วินิจฉัยว่า “ให้ยกอุทธรณ์การประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ เนื่องจากข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ไม่อาจรับฟังได้ การประเมินภาษีของพนักงานประเมินและคำสั่งไม่เห็นชอบกับคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีของผู้บริหารท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายแล้ว โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒”

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภาษีอากรกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

วันที่ออกคำวินิจฉัย ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๗

ลงชื่อ .....
(นายสนั่น สนธิเมือง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี
ประธานกรรมการ

ลงชื่อ .....
(จ่าสิบตรีสมบุญ ชูเชิด)
แทนเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรีวิภาค ทองดี)
ธนารักษ์พื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายนภพร ชูอ่องสกุล)
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรี วีระพงศ์ คงนุ่ม)
แทนสรรพากรพื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นางอนงค์ คารวนันทน์)
นายกเทศมนตรีตำบลรูสะมิแล
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นางสุนิสา ศุภจรรยา)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายสมควร ทองแก้ว)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ

ที่ ๗ /๒๕๖๗

คำวินิจฉัยอุทธรณ์
คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี

ข้อ ๑. ชื่อผู้อุทธรณ์

บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)
อุทธรณ์การประเมินภาษีของพนักงานประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่น
ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ ๔.๓
ประเด็นที่พิจารณาเกี่ยวกับ ได้รับแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเดียวกันระหว่างแนวเขต
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ระหว่างเทศบาลเมืองปัตตานีกับเทศบาลตำบลรูสะมิแล

ข้อเท็จจริง

๑.๑ ทรัพย์สินที่อุทธรณ์ อาคารพาณิชยกรรมบนโฉนดที่ดิน เลขที่ ๖๕๙๘ มีเลขที่ ๑๘๘/๙๘ หมู่ ๖ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี

๑.๒ พนักงานประเมิน ได้มีหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖) ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ ที่ ปน ๕๒๐๐๒/ว ๘๙๗ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ พร้อมคำอธิบายเพิ่มเติมเติมประกอบหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส. ๖-๘) ไปยังผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๑.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๖๕๙๘ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๓ อื่น ๆ (อาคารพาณิชยกรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง), ๒.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๗๖๓๘ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๓ อื่น ๆ (อาคารพาณิชยกรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง), ๓.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๔๗๘๐ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๓ อื่น ๆ (อาคารพาณิชยกรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง), ๔.) โฉนดที่ดิน เลขที่ ๑๘๑๖๖ โดยพนักงานประเมินแจ้งประเมินภาษีตามการใช้ประโยชน์ ประเภท ๓ อื่น ๆ (อาคารพาณิชยกรรม ประเภทค้าปลีกค้าส่ง) ของบริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) เจ้าของทรัพย์สิน สิ่งปลูกสร้าง ๔ หลัง ตามแบบแสดงรายการคำนวณภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง(ภ.ด.ส.๗) พนักงานประเมินได้ทำการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นจำนวนเงิน ๑๗,๘๑๓.๙๘ บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันแปดร้อยสิบสามบาทเก้าสิบแปดสตางค์) เพื่อแจ้งผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในเดือนมิถุนายน ๒๕๖๗ หนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือแจ้งประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นคัดค้านการประเมินในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ภ.ด.ส. ๑๐) รวมระยะเวลา ๒๔ วัน ซึ่งอยู่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษี โดยผู้บริหารท้องถิ่นมีคำสั่งไม่เห็นชอบกับคำร้องคัดค้านดังกล่าว พร้อมด้วยเหตุผลเนื่องจากตรวจสอบแนวเขตฯ แล้วพบว่า อาคารดังกล่าวอยู่ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองปัตตานี พ.ศ. ๒๔๗๘ มาตร ๕ ตามรูปแสดงแนวเขตเทศบาลเมือง บริเวณถนนสามัคคี สาย ข ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านการประเมินภาษีหรือการเรียกเก็บภาษีที่ดิน

/และสิ่งปลูกสร้าง...

และสิ่งปลูกสร้าง โดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๗ ครบกำหนดยื่นอุทธรณ์ในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์การประเมินและคำสั่งของผู้บริหารท้องถิ่นในวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๗ รวมระยะเวลา ๒๑ วัน ซึ่งอยู่ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องคัดค้านดังกล่าว

๑.๓ ผู้อุทธรณ์ ยื่นอุทธรณ์โดยสรุปว่า

บริษัท บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) ได้ทำการปลูกสร้างอาคารเลขที่ ๑๘๘/๙๘ หมู่ ๖ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี การขออนุญาตก่อสร้าง ได้ดำเนินการที่เทศบาลตำบลรูสะมิแล ตามสำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๓๒/๒๕๖๓ (แบบ อ.๑) ปลูกสร้างลงบนโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๕๙๘ เลขที่ดิน ๑๔ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี ซึ่งออกโดยเทศบาลตำบลรูสะมิแล ที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และได้ชำระภาษีฯ ให้กับเทศบาลตำบลรูสะมิแล มาโดยตลอด โดยไม่เคยได้รับแจ้งฯ และชำระภาษีให้กับเทศบาลเมืองปัตตานี มาก่อน ดังนั้น บริษัทฯ จึงเข้าใจว่า สิ่งปลูกสร้างดังกล่าวอยู่ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลรูสะมิแล และได้ชำระภาษีให้กับเทศบาลตำบลรูสะมิแล ครบถ้วนแล้ว ดังนั้น การที่เทศบาลเมืองปัตตานี มีหนังสือแจ้งประเมินและเรียกเก็บภาษีในสิ่งปลูกสร้าง หลังเดียวกัน จึงเป็นการเรียกเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ซ้ำซ้อนกัน

ข้อ ๒. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี พิจารณาแล้วจึงวินิจฉัยดังนี้

เหตุผลที่วินิจฉัย

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๕๙๑๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซักซ้อมแนวทางการจัดตั้ง เปลี่ยนแปลงฐานะ และเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัตินี้ **เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า** เทศบาลเมืองปัตตานีมีการตรวจสอบแนวเขตและเปลี่ยนแปลงแนวเขตใหม่ ควรจะดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๕๙๑๖ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการจัดตั้ง เปลี่ยนแปลงฐานะและเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ผู้ยื่นอุทธรณ์หรือประชาชนทั่วไปทราบด้วย ดังนั้น การที่พนักงานประเมินของเทศบาลเมืองปัตตานี ได้แจ้งการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (ภ.ด.ส.๖) ประจำปีภาษี ๒๕๖๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีหน้าที่ต้องชำระภาษีตามจำนวนที่แจ้งประเมิน โดยได้ดำเนินการพิจารณาตามกระบวนการขั้นตอน ระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่เนื่องจากข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ในชั้นยื่นคำร้องคัดค้านผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาทบทวนการประเมินหรือการเรียกเก็บภาษีดังกล่าว อาจรับฟังได้บางส่วน กรณีที่บริษัท บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน) ได้ดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่การขออนุญาตก่อสร้างตามใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร เลขที่ ๐๓๒/๒๕๖๓ (แบบ อ.๑) ซึ่งออกโดยเทศบาลตำบลรูสะมิแล และได้ดำเนินเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้แก่เทศบาลตำบลรูสะมิแลตลอดมา ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินอาคารเลขที่ ๑๘๘/๙๘ หมู่ ๖ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี จึงมีหน้าที่เสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้กับเทศบาลตำบลรูสะมิแลถือว่าชอบแล้ว

วินิจฉัยว่า “ให้เพิกถอนการประเมินภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๗ และให้ผู้อุทธรณ์ชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้กับเทศบาลตำบลรูสะมิแลถือว่าชอบแล้ว”

/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรรณ์คำวินิจนัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์การประเมินภาษีประจำจังหวัดปัตตานี โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภาษีอากรกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒

วันที่ออกคำวินิจฉัย ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๗

ลงชื่อ .....
(นายสนั่น สนธิเมือง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี
ประธานกรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรีวิภาค ทองดี)
ธนารักษ์พื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายนภพร ชูอ่องสกุล)
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(ว่าที่ร้อยตรี วีระพงศ์ คงนุ่ม)
แทนสรรพากรพื้นที่ปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(จ่าสิบตรีสมบุญ ชูเชิด)
แทนเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดปัตตานี
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นางสุนิสา ศุภจรรยา)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ

ลงชื่อ .....
(นายสมควร ทองแก้ว)
ผู้ทรงคุณวุฒิ
กรรมการ